

[1970 மார்ச் 3]

கிறோம். எவ்வளவுபேர் தற்காலிகமாக இருக்கிறார்கள் என்ற புள்ளிவிவரம் இல்லை. ஒப்பந்தத்தில் கண்டுள்ள கொள்கையை நாங்கள் ஒப்புக் கொள்கிறோம்.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தில் பணிபுரியும் 22 ஆயிரம் தற்காலிக ஊழியர்களுக்கு நிரந்தரச் சலுகைகள் அளிப்பதற்காக நிலை ஆணைகளைத் திருத்தக் கோரி மின்சாரத் தொழிலாளர் முன்னேற்றச் சங்கம் வேண்டுமென்று கோள்விடுத்ததையொட்டி ஒப்பந்தம் ஒன்று ஏற்பட்டு அது இப்போழுது அமலில் இருக்கிறதென்பது அரசுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, இதுபற்றிய விவரம் இல்லை. தனிக் கேள்வி கேட்டால் பதில் அளிக்கப்படும்.

DR. H. V. HANDE : The Hon. Minister in his reply stated that it is not 1967 but that the date is 1-9-1969. Will the Hon. Minister give an assurance as to exactly from what date they are going to implement this particular order and whether the Board had already made preparations for collecting the necessary statistics? Will the Hon. Minister clarify the position further?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே 1-11-1968-ல் ஒரு சாராருக்கும், 1-3-1969-லிருந்து ஒரு சாராருக்கும் அமல் நடத்துவதாக ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : தலைவர் அவர்களே, தினக் கூலியாக மூன்று வருஷம், நான்கு வருஷமாக வேலை செய்து கொண்டு வருகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனைவரையுமாவது பர்மெனன்ட் செய்ய வகை செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : நான்கு வருஷத்தில் தொடர்ச்சியாக இத்தனை நாட்கள் வேலை செய்திருந்தால் போதும், அவர்களை நிரந்தரமாக்க ஏற்பாடு செய்யத் தான் வகை செய்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டேன்.

சென்னையிலுள்ள அரசுத் தொழிலாளர் காப்புறுதி மருத்துவ மனை

* 188 வினா.—திரு. எம். பூபதி : மாண்புமிகு தொழிலாளர் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

சென்னையில் 1967-ல் திறக்கப்பட்ட (E.S.I.) ஆஸ்பத்திரியில் கண் பரிசோதனை செய்து சிகிச்சை செய்யும் டாக்டர்கள் மற்றும் கண் பரிசோதனைக்குத் தேவையான எல்லா வசதிகளும், எல்லாக் கருவிகளும் இருக்கின்றனவா?

1970 மார்ச் 3]

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : காப்புறுதி செய்து கொண்டவர்களுக்கும் அவர்தம் குடும்பத்தினருக்கும் சிறப்பு ஆலோசனை வழங்கவும் சிகிச்சை அளிப்பதற்கும் சென்னையில் உள்ள அரசு தொழிலாளர்கள் காப்புறுதி மருத்துவமனையில் 1967-ம் ஆண்டில் கண் நோய் சிவில் சர்ஜன் ஒருவர் நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளார். பணியாளர்களை மருத்துவ மனையில் சேர்த்து சிகிச்சை அளிப்பதற்காக 10 படுக்கைகள் கொண்ட பிரிவும் இங்கு உள்ளது. கண் சிகிச்சை தொடர்பான ஸ்லிட் லாம்ப் டயாடெர்மி கருவி, மிகப் பெரிய காந்தம் ஆகிய முக்கிய கருவிகளும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. சிறப்புக் கண் சிகிச்சை தேவைப்படும் நோய்களில் அத்தகைய பணியாளர்களை எழும்பூர் அரசு கண் மருத்துவ மனைக்கு அனுப்புவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

திரு. எம். சூபதி : தலைவர் அவர்களே, கண்சிகிச்சை செய்வதற்கு Photocoagulation, electro-radiogram, ultra-senogram என்ற கருவிகள் எல்லாம் மிகவும் அவசியம் ஆயிற்றே. இ.எஸ்.ஐ. ஆஸ்பத்திரியில் இவைகள் எல்லாம் இல்லையே. இவற்றை வாங்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய யோசனை வரவேற்கத்தக்கது. இப்போது சிவில் சர்ஜன் இருக்கிறார். சாதாரண சிகிச்சைக்கான கருவிகள் இருக்கின்றன. அவசியமாகிறபோது எழும்பூர் மருத்துவ மனைக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டு சிகிச்சை அளிக்கிறார்கள்.

திரு. டி. மார்டின் : இ. எஸ். ஐ. ஆஸ்பத்திரியில் மருந்து கருவி சாதனங்கள் வாங்குவதற்கும், உணவு வகைகளுக்காகவும் ஒதுக்கப் படுகிற பணம் இவ்வாண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அறிவார்களா? அப்படி இருக்கிறபோது நல்ல கருவிகளை எப்படி வாங்க முடியும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. வேழவேந்தன் : கணம் உறுப்பினர் அவர்கள் இந்த நல்ல கருத்தை வெளியிலும் சொல்ல வேண்டும். நாங்கள் மத்திய போர்டுக்கு இன்னும் அதிகமான நிதி இந்த இ.எஸ்.ஐ. ஆஸ்பத்திரிக்கு ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

குறிப்பு: ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப் பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.

2. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

மைசூர் மாநில சட்டப் பேரவையில் மைசூர் மாநில முதலமைச்சர் காவிரி நீரைப் பயன்படுத்துவது குறித்த 1924-ம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தைப்பற்றி அளித்த அறிக்கை.

DR. H. V. HANDE : I have given notice of the following adjournment motion—

“I move that this House stands adjourned to discuss a matter of urgent, public importance, namely, the statement of the Chief Minister of Mysore made in the Mysore Assembly that the Mysore Government had not given any assurance either to the Central Government or to the Tamil Nadu Government that the 1924 Agreement on Cauvery Waters utilisation would be faithfully implemented. His further contention that the clearance of Hemavathi Project was within Mysore's rights under the 1924 Agreement to utilise its share of 45 tmcft. is a serious matter which has to be discussed in detail immediately and does not brook any delay. Sir I urge that we adjourn our routine business and discuss this subject today itself.”

Sir, I will briefly explain to convince the House as to how the subject comes under Rule 42. Negotiations have been going on for some time and the Hon. the Chief Minister of Tamil Nadu, the Central Water and Power Commission and the Central Ministry are seized of the matter. If we adjourn the business of the House, we will be able to discuss the whole problem.

The relations between the Mysore Government and the Tamil Nadu Government have been very good all these years. There are two agreements governing this subject, the agreement of 1892 and the agreement of 1924. The agreement of 1892 is a permanent one and recognises the prescriptive rights of Tamil Nadu for the use of the Cauvery waters for the ayacut already developed in the State of Tamil Nadu. Mysore is obliged to get the consent of Tamil Nadu in respect of any project mentioned in Schedule 'A'. The 1924 Agreement says that the works on Krishnarajasagar have to be according to certain rules and regulations and the utilisation of Mysore's share of 45 tmcft. is subject to the condition that the limit flows guaranteed to Tamil Nadu are not affected by more than five per cent. There is the riparian right of our State also and we should see that right is not affected.

I am not trying to criticise something which has been the subject matter of discussion in the Mysore Assembly ; I am not questioning the right of the Mysore Chief Minister in what he has said to the Assembly. The subject matter is alarming. If we adjourn the business of the House, we can evolve ways and means to bring the Mysore Chief Minister to our State and show him what is happening in our State and how, if this water is cut off, the riparian rights of our State will be affected. It does not matter whether one belongs to this part of the country or that part ; the people of Mysore as well as Tamil Nadu must be well off. There is no question of misunderstanding. The sum

மைசூர் மாநில சட்டப் பேரவையில் மைசூர் மாநில முதலமைச்சர் 391
காவிரி நீரைப் பயன் படுத்துவது குறித்த 1924-ம் ஆண்டு
ஒப்பந்தத்தைப்பற்றி அளித்த அறிக்கை

1970 மார்ச் 3]

total of benefit given to the two States will not be increased. I will be very happy if our Chief Minister gives an assurance to this House that he will invite the Chief Minister of Mysore and show him the Thanjavur area and other areas where the people are very seriously affected. I am quite sure that the people of Mysore will be with us, because no man will like another man to suffer. By giving water to us, Mysore will not suffer. We only request that our riparian rights should be protected.

I wish to say about one more point and you will then appreciate the great need for the adjournment of the business of this House. Mysore has not obtained the clearance of the Central Water and Power Commission for the Hemavathi Project. Reliable information has been received that some of the projects have come up to the ground level. Mysore is proceeding with this project without the consent of the Central Water and Power Commission. In view of the fact that we do not want any misunderstanding or bitterness between the two States, I request that the business of this House be adjourned to discuss that subject. We are grateful to the Chief Minister for giving us an opportunity to ventilate our views in a private meeting. If an opportunity is given to express our views publicly, it will be better.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹாண்ட் அவர்கள் இன்று பத்திரிக்கையில் வந்துள்ள செய்தியைக் குறித்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தினை அளித்து அதுபற்றிய கருத்துரைகளை தொகுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

பத்திரிக்கையில் வந்த செய்தியினுடைய அடிப்படையிலே நாம் இந்தப் பிரச்சினையை ஆராயாமல் காலகட்டத்தில் 1968 ஆம் ஆண்டு முதல் மைசூர் மாநில அதிகாரிகளிடம், மைசூர் மாநில இன்றைய முதல்வர் அவர்களிடம் இந்த அரசின் சார்பில் நானும், ஏனைய அமைச்சர்களும் பல நேரங்களில் கலந்து உரையாடி வந்திருக்கிறோம். அண்மையில் டெல்லியில் பிப்ரவரித் திங்கள் 8-ஆம் நாள் அன்று மைசூர் மாநில முதல் அமைச்சர், தமிழக முதல் அமைச்சர், கேரள முதல் அமைச்சர் அடங்கிய கூட்டத்தினை மத்திய அமைச்சர் திரு. கே. எஸ். ராஜ் அவர்கள் முன்னிலையில் நடத்துவது என்று தீர்மானித்து நான் டெல்லிக்குப் புறப்பட்டுக் கிளம்பிய நேரத்தில் உடல் நலம் இல்லாத காரணத்தினால் அந்தக் கூட்டத்தில் மைசூல் மாநில முதல் அமைச்சர் கலந்துகொள்ளப் போவதில்லை, டெல்லியிலேயே இருந்த மைசூர் மாநில சட்ட அமைச்சர் தான் கலந்துகொள்கிறார் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. அந்தக் கூட்டத்தில் நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்களும், பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களும் கலந்து கொண்டு அங்கே பேசிய நேரத்தில் 1924 ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தை மைசூர் மாநிலம் அடிப்படையிலேயே மதிக்கவில்லை. அதை மதித்து நடக்கத் தயாராய் இல்லை என்கிற கருத்தினை நிதி அமைச்சர் அவர்களும், பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களும் நம்மிடத்தில் எடுத்துக்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1970 மார்ச் 3]

கூறினார்கள். அதற்குப் பிறகு தான் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர் களுடைய கூட்டம் ஒன்றினை நான் கூட்டி அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களின் கருத்தையும் நான் கேட்டு அறிந்தேன். அவர்கள் ஹேமாவதி அணையைக் கட்டுவதினால் தமிழகத்திலே ஏற்பட் டிருக்கிற அபாயங்களையும் அதைத் தவிர்ப்பதற்கு இந்த அரசு எடுக்கின்ற முயற்சிகளுக்கு எல்லாக் கட்சிகளின் சார்பிலும் நிரந்தரமான நிறைவான ஆதரவு உண்டு என்பதனையும் எடுத்துக் கூறினார்கள். அவர்களுடைய அரிய யோசனைகளைப் பெற்று அன்றைய தினமே நானும் நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்களும் டெல்லிக்குச் சென்று இந்தியப் பிரதமர் அவர்களைச் சந்தித்து இந்தப் பிரச்சனையிலே உடனடியாக மத்திய அரசு தலையிட வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டோம். விவரவிலே நடவடிக்கை எடுப்பதாக அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் விவரவிலே நடவடிக்கை எடுப்பதாகச் சொன்னார்கள் என்றாலும் இன்னும் உரிய நடவடிக்கை எடுக்காதது வருந்துதற்குரிய ஒன்றாகும். ஏனென்றால் மைசூர் மாநிலத்தினுடைய முதலமைச்சர் அவர்களும் மற்றவர்களும் விடுக்கின்ற அறிக்கைகள், பத்திரிக்கை களிலே வருகின்ற செய்திகள், இவற்றைப் பார்க்கிறபொழுது அவர்கள் மேலிடத்திலிருந்து எந்தவிதமான அனுமதியையும் பெறாமல் சென்ட்ரல் வாட்டர் பவர் கமிஷனிடமிருந்து எத்தகைய ஒப்புதலையும் பெறாமல், திட்டக் குழுவின் ஒப்புதலைப் பெறாமல் ஹேமாவதி அணையைக் கட்டுவது என்று தீர்மானித்து அந்த வேலை தடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தினால் தமிழகத்திற்கு வருகின்ற பேரபாயத்தினை உடனடியாகத் தடுக்க வேண்டுமென்று பொறுப்பும் அக்கறையும் மத்திய அரசுக்கு இருக்கிறது. இதிலே மத்திய அரசு இன்னும் காலதாமதம் செய்வது உள்ளபடியே நாம் எல்லாம் வருந்துவதற்குரிய ஒன்றாகும். விவரவிலே மத்திய அரசின் நடவடிக்கையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். யாருடைய அனுமதியும் பெறாமல், திட்டக் குழுவின் அனுமதியும் பெறாமல் ஒரு மாநிலத்திலே இவ்வளவு பெரிய காரியத்தைச் செய்யலாம் என்ற முறையிலே மைசூர் மாநிலம் வழி வகுக்குமானால் மற்ற மாநிலங் களும் அதைப் பின்பற்றுமானால் மத்திய அரசு என்ற ஒன்றே தேவையில்லாமல் போய்விடக்கூடிய சூழ்நிலை யெல்லாம் ஏற்பட்டு விடும். இந்தப் பேரபாயத்தை உணர்ந்து மத்திய அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தமிழகத்திற்கு வர இருக்கின்ற இப் பெரிய ஆபத்தை ஏற்படுத்த ஹேமாவதி அணைக் கட்டு சட்டக் கூடாது என்ற உறுதிமொழியும் காக்கப்படாத அளவிலே, நாம் உயிராக மதிக்கின்ற 1924 ஆம் ஆண்டு ஒப்பந் தத்தை மதிக்க மாட்டோம் என்று வெளிப்படையாகச் சொல்வது மிகக் கவலையோடு அணுகிப் பார்க்க வேண்டிய ஒன்றாகும். இந்தக் கவலை தரக்கூடிய பிரச்சினையில் மத்திய அரசு விவரவிலே தலையிட வேண்டும். மத்திய அரசின் பதிலுக்குச் சில நாட்கள் காத்திருப் போம். பதில் எதிர்பார்க்கிற நேரத்திற்குள் வராவிட்டால் மீண்டும் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் அழைத்துப் பேசி அவர்களுடைய

1970 மார்ச் 3]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

கருத்துக்களை அறிவதாக இருக்கிறேன். அப்படி அறிகிற நேரத்திலே நாம் மனம்விட்டுப் பல விஷயங்களைப் பேசி, இருக்கிற நிலைமைகளை ஆராயவும், சிறிய அளவிலே கூட்டப்படுகிற எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களின் அக் கூட்டம் பயனுள்ளதாக இருக்கும். எனவே இந்தச் சபையிலே அதை விவாதிக்க தேவையில்லை, மத்திய அரசின் உடனடியான பதிலை இந்த அரசு விரைவில் எதிர்பார்க்கிறது. மத்திய அரசு அக்கறை காட்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். காட்டும் என்றால் அந்தப் பதிலை, காட்டவில்லை என்றால் அதனால் ஏற்படுகிற நிலைமைகளை ஆராய விரைவிலே அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்கள் அடங்கிய கூட்டம் கூட்டப்படும். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த ஒற்றி வைப்புத் தீர்மானம் நாம் எல்லோரும் இந்த விஷயத்திலே எவ்வளவு கவலையோடு இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவிக்கக்கூடிய தீர்மானமாகப் பயன்படுகிறது என்ற அளவிலே இதற்காக இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தை அனுமதிக்கத் தேவையில்லை என்ற அளவிலே என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறி அமைகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, our cause is a very good one and it suffers for lack of publicity. Can we not at least tell the people of the Mysore State and also explain to the Chief Minister of that State that it is a very serious thing and it is a question of bread and butter for us. I have a feeling that they have not understood the seriousness of the situation in which Tamil Nadu is placed. Can any such step be taken in that direction?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அளித்திருக்கின்ற விளக்கத்தின்படி இது அரசின் அன்றாட நிகழ்ச்சிகளுக்கு உட்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தினாலும் இதுபற்றி மத்திய அரசாங்கத்துடன் தொடர்பு கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தினாலும், இப்பொழுள் குறித்து விவாதிக்க பேரவையின் பிற அலுவல்களை ஒற்றி வைக்கத் தேவையில்லை என்பதால் நான் என்னுடைய அனுமதியை இதற்கு மறுக்கிறேன்.

(3) அறிவிப்பு.

ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்கள்பற்றி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சட்டப் பேரவை விதி 42-ன் கீழ் மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் அவர்களும் திரு. டி. மார்டின் அவர்களும் ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்கள் கொடுக்கிறார்களா? அவற்றைப்பற்றி அரசாங்கம் சில தகவல்களைச் சேகரிக்க வேண்டியிருப்பதால் நாளைக்குப் பேரவைத் தலைவரால் அவை எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(4) கவன ஈர்ப்பு

**நக்ஸல்பாரிகளின் பயங்கர நடவடிக்கைகளைத் தடுத்து
பிதியுணர்வைப் போக்குதல்**

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்த டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சட்டப் பேரவை 41வது விதியின்கீழ் ஒரு அவசரப் பொது முக்கியமான காரியத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவார்.

DR. H. V. HANDE : Mr. Deputy Speaker, Sir, I wish to call the attention of the Hon'ble Chief Minister to a matter of urgent public importance, namely, the great anxiety and worry in the minds of the people which has been caused on account of the dangerous activities of the Naxalites in this State and the need to take immediate steps to stop such activities and infuse a sense of security among the general public of this State.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டிலுள்ள நக்ஸல்பாரிகள் மாவோ அறிவுரைகளின் அடிப்படையில் வன்செயல்களிலும், ஆயுதந்தாங்கிய புரட்சியிலும் ஈடுபடுவது ஒன்றே தொழிலாளி வகுப்பினர் கடைத்தேற வழியென்று பொதுக்கூட்டங்களிலும் சகசியக் கூட்டங்களிலும் இதுகாறும் அறிவுரைகள் வழங்கி வந்துள்ளனர். அவ்வப்போது, புரட்சியில் ஈடுபடும்படி மாவோவின் கூற்றுகள் அடங்கிய சிறு வெளியீடுகளை வெளியிட்டு வந்ததுடன், நக்ஸல்பாரிகள் அந்த அறிவுரைகள் அடங்கிய சுவரொட்டிகளையும் அங்காங்கே ஒட்டி வந்துள்ளனர்.

இம்மாநிலத்தில் உள்ள நக்ஸல்பாரிகளின் நடவடிக்கைகளை அரசு கூர்ந்தும் விழிப்புடனும் கவனித்து வருகிறது. அவர்களது செயல்களை ஒடுக்க வுயன்ற நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. நக்ஸல்பாரிகள் நிகழ்த்தும் ஆட்சேப கரமான உரைகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு அவர்கள் மீது இ.பி.கோ. 124-வது பிரிவின்கீழ் வழக்குகள் பதிவு செய்யப் பட்டுள்ளன. மாவோவின் அறிவுரைகள் அடங்கிய சுவரொட்டிகளை ஒட்டுவது குறித்தும் இயன்றவரையில் அதுபோன்ற நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

இது குறித்து விழிப்புடன் செயல்பட்டதன் பலனாக, ஆந்திரப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த திரு. நாகிரெட்டி மற்றும் எட்டு நக்ஸல்பாரிகள் 1969 டிசம்பர் திங்களில் சென்னைக்கு வந்தபொழுது கைது செய்யப்பட்டு, அவர்கள் மீது ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் வழக்குகள் பதிவாகியுள்ளபடியால் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப் படுவதற்காக அவர்கள் ஆந்திரப் பிரதேச காவல் துறையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் கைது செய்யப்பட்டதால், இவ்விரு மாநிலங்களுமே பாதிக்கும் நக்ஸல்பாரிகள் அச்சுறுத்தல் தடைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அண்மையில், கோள மாநிலத்தைச் சேர்ந்த C. A. தம்பி என்கிற மாதவன் தம்பி என அழைக்கப்படும்

1970 மார்ச் 3]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

திரு. M. தம்பி என்பவர் துப்புக்குட்டிப்பேட்டையில் (கடலூர் காவல் நிலையம்) கைது செய்யப்பட்டார். அவர் வசம் காணப்பட்ட மாவோ வெளியீடுகள் கைப்பற்றப்பட்டன. மேலும், சனவரி 23-ம் தேதி நள்ளிரவில், செங்கோட்டையைச் சேர்ந்த K. ராசு என்கிற ரவி என்பவரும், சென்னை புரசைவாக்கத்தைச் சேர்ந்த சுந்திரசேகரன் என்பவரும் மாவோவின் அறிவுரைகள் அடங்கிய சுவரொட்டிகளைச் சென்னை சட்டக் கல்லூரி முன்னால் ஒட்டிக் கொண்டிருப்பதாக மாநில C.I.D. -யினால் தகவல் கொடுக்கப்பட்டு, சென்னை சட்டக் கல்லூரி போலீசார் அவர்களை கைது செய்து, அவர்கள் வசம் காணப்பட்ட மாவோ அறிவுரைகள் அடங்கிய சுவரொட்டிகளைக் கைப்பற்றினர். மேற்கொண்டு புலன் விசாரணை நடந்து வருகிறது.

தமிழ் நாட்டிலுள்ள நகல்பாரிகள் இதுவரையில் பயங்கரச் செயல்கள் எவற்றிலும் ஈடுபடவில்லை. அரசும், காவலரும் விழிப்புடன் செயல்பட்டு உரிய நேரத்தில் தக்க நடவடிக்கை எடுத்ததன் பலனாக, தமிழ் நாட்டில் நகல்பாரிகளின் நடவடிக்கைகள் குறைந்துள்ளன. எனவே, பொதுமக்கள் இது குறித்து பிரதியடையத் தேவையில்லை.

DR. H. V. HANDE : Sir, while I am happy that some assurance has been given that suitable steps would be taken in the matter, may I know from the Hon. Chief Minister whether it is not a fact that some of these people have indulged in anti-national activities like trying to communicate information to other countries like China? Sir, we have already lost 50,000 sq. miles of territory in the northern borders of our country and there is also a threat from the West Bengal borders. So, we must be nationalists and it does not matter if we follow different policies and principles and also different ideologies.

MR. DEPUTY SPEAKER : Let the hon. Member put a question and let there be no debate.

DR. H. V. HANDE : So, will the Hon. Chief Minister tell us whether he is going to invoke any special provisions of law to see that these people do not indulge in any anti-national activities.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான் என்னுடைய அறிக்கை மூலமே விவரமாக சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்களுடைய நடவடிக்கைகள் இன்னும் தீவிரப்படுத்தப்படுமானால், அவைகளைத் தடுக்க ஒடுக்க தமிழ்நாடு காவல் துறை தயாராகவே இருக்கிறது.

(5) 1970-71-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கைமீது பொது விவாதம்.

திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக அரசின் வரவு-செலவு திட்டத்தின் மீதான விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு இந்தத் திட்டத்தை வரவேற்கும் வாய்ப்பு எனக்கு கிடைத்ததுபற்றி பெரிதும் மகிழ்வெய்துகிறேன்.

[திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள்] [1970 மார்ச் 3]

தமிழக அரசு 1970-71ம் ஆண்டிற்கான பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பித்ததும் பத்திரிகைகள் எல்லாம் வெகுவாகப் பாராட்டின. அந்தப் பாராட்டுகள் உண்மையில் இதுவரை இந்த மன்றத்தில் படைக்கப்பட்ட எந்த பட்ஜெட்டுக்கும் கிடைக்காத பாராட்டுக் களாகும். நம்மைச் சற்றுச் சாடியே எழுதும் ஒரு தேசிய ஆங்கில நாளிதழ் கூட "More for N.G.O.s and teachers" என்று தலைப்பிட்டு நம் பட்ஜெட்டின் சாராம்சத்தை வெளியிட்டிருக்கிறது.

அரசு ஊழியர்கள், பட்ஜெட் சமர்ப்பிப்பதற்கு முன்னிதம் வேதனையோடும், வேதனையால் விளைந்த வெறுப்போடும் சென்னை மாநகர வீதிகளில் ஊர்வலம் வந்தவர்கள், மறுநாள் மகிழ்ச்சியில் திளைத்து, மலர்ந்த முகத்தோடு தோன்றுவதைக் காண்கிறோம். இந்த மகிழ்ச்சிக்குக் காரணமான பட்ஜெட்டைப் பார்த்தால், அங்கே அவர்களுக்கு இடைக்கால நிவாரணம், இதுவரை எங்கும் தரப்படாத சிறப்பு ஈட்டுப்படி இடம் பெற்றிருக்கிறது. இப்பெருமைக்குரிய பட்ஜெட்டை நாம் வரவேற்கிறோம், பாராட்டுகிறோம்.

நான் அரசியலுக்கு வருமுன் ஆசிரியையாக இருந்தவன். பட்ஜெட் என்பது ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில் அரசாங்கத்தின் ஒரு அம்சம் என்பதுதான் அவர்களுக்குத் தெரியும். அது தங்களுக்குச் சில நன்மைகளைக் கொண்டு வரும், சில சலுகைகளைத் தரும் என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது. காரணம் இதுவரை வந்த பட்ஜெட்டுகள் ஆசிரிய சமுதாயத்தைப் பற்றி ஒரு அனுதாபம் கூட வெளியிட்டதில்லை. இன்று தமிழ்நாட்டெங்கிலும் உள்ள ஆசிரியர்கள் அளவு கடந்து மகிழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இலவச மருந்துவ உதவி, வீட்டு வாடகைப்படி, விழாக்கடன், கைத்தறித் துணிகளை வாங்குவதற்கான உதவி, மலைப் பகுதி ஆசிரியர்களுக்கு குளிர் காலப்படி ஆகியவைகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. நான் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற நிலையில் மட்டுமல்ல, ஆசிரியை என்ற நிலையில் நின்றுத் இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்க்கிறேன். மகிழும் ஆசிரிய சமுதாயத்தோடு சேர்ந்து மகிழ்கிறேன். இந்த மகிழ்ச்சிக்குரிய பட்ஜெட்டை ஆசிரிய சமுதாயத்தின் சார்பில் வரவேற்கிறேன். பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்து விவசாயிகள் அளவுகடந்த மகிழ்ச்சியுடன் இந்த பட்ஜெட்டை வரவேற்கிறார்கள். ஏன்? இந்த பட்ஜெட்டில் விவசாயிகளுக்கு, 62.50 கோடி ரூபாய்க்குக் குறுகிய காலக் கடன் வசதி, 16 கோடி ரூபாய்க்கு நீண்ட காலக் கடன் வசதி, 166 நிலவள வங்கிகள் அமைக்கத் திட்டம், 25,500 கிணறுகள், 13,200 குழாய்க் கிணறுகள், 15,000 வடிமனைக் குழாய்க் கிணறுகள், 34,600 விசையேற்றங்கள், 3,000 டிராக்டர்கள் ஆகியவற்றை அமைக்கவும், வழங்கவும் ஆன 72 கோடி ரூபாய்த் திட்டம் விவசாயிகளின் ஹிபிக்க எக்ச்சைஸ்க் திட்டக் கட்டிடம் கூறும் இந்த பட்ஜெட்டை விவசாயிகளின் சார்பாக வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன்.

1970 மார்ச் 3] [திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள்]

கோவையில் விவசாயப் பல்கலைக் கழகம் அமைய இருக்கும் செய்தியைப் பட்ஜெட் தருகிறது. இச் செய்தி தமிழக மக்களுக்கு மகிழ்ச்சியை அளக்கும் செய்தி. இந்த மகிழ்ச்சிக்குரிய களம் எங்கள் மாவட்டத்தின் தலைநகரில் அமைவது குறித்து நான் பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். கோவை மாவட்ட மக்களின் சார்பில் இந்த பட்ஜெட்டிற்கு நான் நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன்.

பரம்பிக்குளம்-ஆனியாறு திட்டம் கோவை மாவட்டத்தை வளமாக்கும் ஒரு திட்டம். தமிழ்நாட்டில் ஏற்படப் போகும் பசுமைப் புரட்சிக்கு அடிக்கல் இடம் திட்டம். இந்தத் திட்டத்திற்கு இந்த பட்ஜெட்டில் 2.7 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். பரம்பிக்குளம்-ஆனியாறு திட்டக் கால்வாயின் கரங்களால் தாலாட்டப்படும் கழனிப் பகுதிகளுக்குச் சொந்தமான மக்கள் சார்பாகவும், என் சார்பாகவும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சென்னை மாநகரில் ஏழைகள் வசிக்கும் குடிசைப் பகுதிகளில் தீப்பிடிக்காத நிரந்தர வீடுகளை அமைத்து, ஏழை எளியவர்களின் அடிவயிற்றில் கொழுந்து விட்டு எரிந்த அச்சத்தை அணைக்க வேண்டுமென்பது அண்ணா கண்ட கனவு. அக் கனவினை நினைவாக்கும் வகையில் ஏழு ஆண்டுத் திட்டம் ஒன்றைத் தயாரித்திருப்பதும், அதற்காக இந்த ஆண்டுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதும் பாராட்டுதற்குரியதாகும்.

இந்த மன்றத்தில் இதற்குமுன் ஒரு முறை நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. விளைவுச் சட்டத்தின் பாதுகாப்பில் பெரும் பண்ணைகள் இன்றும் பண்ணைகளாகவே உள்ளன. அந்தச் சட்டத்தால், பணக்காரர்கள் பாதிக்கப்படவே இல்லை. மாறாக, ஏழைகளும், அரசும் ஏமாந்தது. இன்று உச்ச வரம்பு 30 ஏக்கரி விருந்து 15 ஏக்கராகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. இதைத் தீவிரமாக அமல்படுத்த வேண்டும் என்றும் நான் நமது அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன் இந்தச் சட்டத்தால் நான் Tap the rich, pat the poor என்று அண்ணா ஆட்சிக்கு வந்தபோது அழகாகச் சொன்ன தமிழக அரசின் குறிக்கோளை நிறைவேற்றுகிறோம். இந்தப் புரட்சி கரமான திட்டத்தைத் துணிவோடு கொண்டுவரும் தமிழக அரசை நான் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன். இந்தத் திட்டத்தை நான் கோடிக்கணக்கான ஏழைகளின் சார்பாகவும், நிலமற்ற உழவர்களின் சார்பாகவும் வரவேற்கிறேன்.

தமிழக அரசு பட்ஜெட்டின் ஒவ்வொரு அம்சமும் பாராட்டுதற்குரியதாக உள்ளது. ஒவ்வொரு திட்டமும் ஏழைகள், பிற்பட்டோர், தாழ்த்தப்பட்டோர் ஆகியோரின் நலனை நோக்கமாகக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டிருப்பது பாராட்டிற்குரியது.

கடைசியாக, என்னுடைய தொகுதியில் கடத்தார் கனியூருக்கு இடையே போக்குவரத்து அதிகமாக இருப்பதாலும், மிகவும் இன்றியமையாத காரணங்களுக்காகவும் ஒரு பாலம் வேண்டுமென்று

[திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள்] [1970 மார்ச் 3]

மென்று பல ஆண்டுகளாகவே கேட்டுக் கொண்டிருந்தோம். அந்தப் பாலம் கட்டும் திட்டம் இந்த பட்ஜெட்டில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக என்னுடைய தொகுதி மக்களின் சார்பாக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த பட்ஜெட் விவாதத்தில் பங்கு பெற அனுமதித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. தோ. மு. நல்லசாமி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1970-71ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை ஒட்டி என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியாக இருக்கக்கூடிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கடந்த காலத்தில் ஆளுகின்ற கட்சியாக இருந்த காங்கிரஸ் கட்சியைப் பார்த்துக் கூறிய பெரிய குற்றச் சாட்டு, படிப்படியாக வரியை உயர்த்துவதன் மூலமாக மக்கள் பெரும் வேதனைக்கு உள்ளாகிறார்கள் என்பதைக் கடந்த பத்தாண்டு காலமாக இந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். நம்முடைய தமிழக அரசு சுமார் 10 ஆண்டு களுக்கு முன்னால் 1960-61ல் 101 கோடி ரூபாய் அல்லது 102 கோடி ரூபாய்க்கு வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்தது. அன்றைக்கு எதிர்க்கட்சிகளிலே ஒன்றாக இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வரி அதிகமாகப் போடுவதைக் கண்டித்துப் பேசினார்கள். இன்றைக்கு 1970-71ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தை எதிர்த் தரப்பில் இருந்தவர்கள் ஆளும் கட்சியாக மாறி சமர்ப்பிக்கும் நிலைமையில் கிட்டத்தட்ட 300 கோடி ரூபாய்க்கு ஒரு வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் 1967-68ல் முதல் முறையாகச் சமர்ப்பித்த பட்ஜெட்டே கூட 233 கோடிக்குத்தான் என்பதை நான் ரூபகப் படுத்த விரும்புகிறேன். கடந்த சுமார் நான்கு ஆண்டுகளுக்குள்ளே கிட்டத்தட்ட 60 கோடி ரூபாய்க்கும் அதிகமாக வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பிக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு வரி உயர்வை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அப்படி உயர்த்தப்பட்ட நிலையிலும் எந்த எந்த இனங்களில் அதிகப்படியாக கவனம் செலுத்துவதன் மூலம் மேலும் நாட்டு மக்களுக்கு வசதிகளைத் தேடித் தர முடியும். விலைவாசி உயர்வைத் தடுத்து நிறுத்த முடியும் என்பதைப் பற்றி தீவிரமாக ஆலோசிக்கப்பட்டதா என்பதைப் பார்க்கும்போது 1970-71ல் திட்டம் களுக்காகச் செலவிடப்படும் 106 கோடி ரூபாயில், வேளாண்மையும், அதற்குத் தொடர்பான வேலைத் திட்டங்களும், என்ற அமைப்பில் தான் முக்கியமான இலக்காக்கள் நிர்வாகிக்கப்படுகின்றன என்று கருதுகிறேன். வேளாண்மை உற்பத்தி, சிறு பாசனம், மண்வளப் பாதுகாப்பு, கால்நடை வளர்ச்சி, பால் பண்ணையும் பால் வழங்கலும் என்ற முக்கியமான இனங்கள் மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவையான இனங்கள், இவைதான் வேளாண்மையும்

1970 மார்ச் 3]

[திரு. தோ. மு. நல்லசாமி]

அதற்குத் தொடர்பான வேலைத் திட்டங்களும் என்ற அமைப்பில் வருகின்றன. அதற்கு நீங்கலே சமர்ப்பித்து 1968-69-ம் ஆண்டு பட்ஜெட்டில் 17 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்த நிலை மாறி, 1970-71-ல் சுமார் 12¼ கோடி ரூபாய்தான் ஒதுக்கியிருப்பது வருந்தத்தக்கது. நாட்டில் இருக்கும் சாதாரண மக்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் இனங்களுக்குப் போதிய அளவு கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு.

அதேமாதிரி கூட்டுறவு, சமுதாய வளர்ச்சி மேம்பாடு ஆகிய அமைப்புகளை எடுத்துக் கொண்டாலும் அதிகப்படியான தொகைகள் ஒதுக்கப்படவில்லை என்பது என் மற்றொரு குற்றச்சாட்டாகும். இதற்கெல்லாம் அடிப்படையான விவசாயத்தைப் பற்றிச் சொல்வதற்கு முன், பாசனம், மின்விசை ஆகியவைபற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இவற்றிற்காக 70-71-ல் கிட்டத்தட்ட 48 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1968-1969-ல் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது இதற்காக அதிகப்படியாக செலவு செய்யப்படவில்லை, அதன் வளர்ச்சியும் போதவில்லை என்பது எனது மற்றொரு குற்றச்சாட்டாகும். மக்களின் தேவைக்கு உரிய திட்டங்களில் அதிகக் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என்பதோடு கூட மக்களுக்கு அன்றாடம் தேவைப்படும் இன்றியமையாப் பொருள்களின் விலைவாசி ஏற்றத்தைத் தடுப்பதற்கு அரசு போதிய கவனம் செலுத்தவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டையும் நான் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

விவசாயத்தை நம்பியிருக்கும் நம் நாட்டில் உள்ள இன்றைய நிலையைப் பார்க்கும்போது, சர்க்கரை ஆலைகள் நம் மாநிலத்தில் அதிகமாகத் தோன்றியுள்ளதைப் பார்க்கிறோம். முன்பு வட நாட்டில்தான், குறிப்பாக யு.பி., பீஹார் போன்ற மாநிலங்களில் தான் சர்க்கரை ஆலைகள் அதிகமாக இருந்து வந்தன. இன்று நம் தமிழ்நாட்டில் கிட்டத்தட்ட 17 சர்க்கரை ஆலைகள் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். விவசாயத்தை நம்பியிருக்கும் உழவர்கள் மாற்று விளைபொருளாகக் கரும்பைப் பயிரிடுகிறார்கள். அப்படிக் கரும்பு பயிரிடுகிறவர்களுக்கு சென்ற ஆண்டும், இந்த ஆண்டும் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய அவதியை இந்த அரசு கவனித்திருக்கும் என்று கருதுகிறேன். சென்ற ஆண்டில் மத்திய உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு மெட்ரிக் டன்னுக்கு ரூ. 100 குறைந்தபட்ச விலையாக கொடுத்தேயாக வேண்டுமென்று. ஆனால் நம் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் ரூ. 80ம் அதற்குக் குறைவாகவும்தான் கொடுக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு சுமார் ரூ. 74 அளவில் அல்லது அதற்குக் குறைவாகத்தான் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைப் பற்றி அரசு தக்க கவனம் செலுத்தியாக வேண்டும். இப்படி குறைந்த விலை கிடைப்பது என்ற நிலை மட்டுமல்லாது காலா காலத்தில் அவர்களின் பொருள்களுக்குரிய தொகை கிடைப்